โครงการ 302
คู่มือครู

ความหวังใหม่เพื่อชีวิต

การเริ่มต้นใหม่กับพระเจ้า

โดย เดวิด เบทตี้

กีสชม
การศึกษาส่วนตัวสำหรับชีวิตใหม่

ความหวังใหม่เพื่อชีวิต

การเริ่มต้นใหม่กับพระเจ้า

โครงการ 302

คู่มือครู

โดย เดวิด เบทตี้

ฉบับที่ 1

ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ เราใช้ตามพระคัมภีร์ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย TNCV และฉบับอ่านเข้าใจง่าย ERV-TH

ลิขสิทธิ์ปี © 2020, ทีนชาล์เล้นจ์ อินเตอร์เนชั่นแนล สหรัฐอเมริกา เมืองโอซาค มลรัฐมิซซูรี่

เดิมที วิชานี้ได้ถูกตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษชื่อ *New Hope for Life 2nd edition*

เราอนุญาตให้ผลิตและแจกจ่ายเอกสารเหล่านี้เพื่อใช้กับทีนชาลเล้นจ์ และพันธกิจซึ่งคล้ายคลึงกัน ในคริสตจักรท้องถิ่น ในโรงเรียน องค์การและกับบุคคล เอกสารเหล่านี้ยังดาวน์โหลดฟรีจากอินเทอร์เน็ตที่เว็บไซต์: www.iTeenChallenge.org สงวนสิทธิ์ในการผลิตและจำหน่ายนอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากทีนชาล์เล้นจ์สากล หรือ Teen Challenge USA

บทเรียนนี้เป็นส่วนหนึ่งของ *การศึกษาส่วนตัวสำหรับชีวิตใหม่* ซึ่งได้รับการพัฒนาเพื่อช่วยคริสเตียนใหม่และผู้ที่ต้องการจะเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ บทเรียนถูกใช้ในคริสตจักร ในโรงเรียนกับพันธกิจเรือนจำ ทีนชาลเล้นจ์ประเทศไทย และพันธกิจซึ่งคล้ายคลึงกันที่ทำงานกับคริสเตียนใหม่ หลักสูตร *การศึกษาส่วนตัวสำหรับชีวิตใหม่* ออกแบบให้ใช้กับโปรแกรมเอกัตศึกษาส่วนตัว ยังมีคอร์สสำหรับผู้ที่สนใจรับการอบรมเพิ่มเติมในการใช้และสอนหลักสูตร *การศึกษาส่วนตัวสำหรับชีวิตใหม่*

หากสนใจรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชานี้สามารถติดต่อได้ที่

Global Teen Challenge

PO Box 511

Columbus, GA, 31902 USA

Email: gtc@globaltc.org

Web: www.globaltc.org หรือ www.iTeenChallenge.org

กีสชม

การศึกษาส่วนตัวสำหรับชีวิตใหม่

วันที่มีการแก้ล่าสุด 10-2020

สารบัญ

ใครที่ควรใช้โครงการ 302 4

เมื่อไรที่ผู้เรียนควรจะทำโครงการนี้ 4

ครูควรจะใช้เวลามากเท่าไรในการอภิปรายกับผู้เรียน ณ “จุดที่ต้องหยุด” 5

ผู้เรียนที่กลับมา เขาหรือเธอรู้สึกอะไรบ้าง 5

เราต้องการฟีดแบคจากคุณ 7

บันทึกของครูสำหรับโครงการ 302 8

บทที่หนึ่ง ครั้งแรกของฉัน ที่นี่ 8

บทที่ สอง คือ ประสบการณ์ของฉันเมื่ออยู่ข้างนอก 9

บทที่สาม การกลับมา 10

บทที่สี่ ความหวังใหม่เพื่อการเติบโต 12

การสรุปความคิดเรื่องผู้ที่ลาออกจากโปรแกรม 15

ใครที่ควรใช้โครงการ 302

ส่วนใหญ่โครงการนี้จะใช้สำหรับผู้เรียนที่ลาออกจากโปรแกรมของคุณ โครงการนี้ได้รับการออกแบบสำหรับผู้เรียน ผู้ที่เคยอยู่ในโปรแกรมของคุณ (หรือที่คล้ายคลึงกัน) อย่างน้อยเป็นเวลาสองสัปดาห์ แต่ได้ลาออกจากโปรแกรมไป โปรแกรม 302 สามารถเป็นการงานชิ้นแรกที่พวกเขาทำ เมื่อกลับไปยังพันธกิจของคุณ โครงการนี้ยังสามารถถูกนำไปใช้สำหรับผู้ที่เคยจบการศึกษาของพันธกิจของคุณ แต่กลับไปทำความผิดพลาด และหันกลับไปสู่ชีวิตเก่าที่มีความบาป และตอนนี้กำลังกลับเข้ามาสู่โปรแกรม

ในกรณีส่วนใหญ่ โครงการนี้จะไม่ช่วยคนที่อยู่แค่หนึ่งหรือสองวันในพันธกิจเท่านั้น ก่อนหน้าจากไปในครั้งแรก คนแบบนั้น ถ้ากลับมาอีกครั้ง จะเป็นเหมือนกับผู้เรียนใหม่ที่เข้ามาเป็นครั้งแรกมากกว่า โครงการนี้กำลังจัดการกับประเด็นที่เหมาะสมที่สุดสำหรับผู้เรียนที่เคยอยู่ในโปรแกรมเป็นเวลานานพอสมควร ก่อนที่ตัดสินใจลาออกไป

เมื่อไรที่ผู้เรียนควรจะทำโครงการนี้

ผู้เรียนที่กลับมาควรจะเริ่มเรียนโครงการนี้อย่างเร็วที่สุด หลังจากผ่านขบวนการเข้าเรียนแบบปกติ คุณอาจจะต้องการให้ผู้เรียนใช้เวลาในขั้นเรียน *การศึกษาส่วนตัวสำหรับชีวิตใหม่* ในการทำงานทั้งหมดในโครงการ แต่ โครงการนี้ส่วนใหญ่มักเป็นคำตอบส่วนตัว ดังนั้น ผู้เรียนสามารถทำส่วนใหญ่นอกเวลาชั้นเรียน

ผู้เรียนควรจะเริ่มงานได้ทันที ในสาระการเรียนชุดที่เป็นของชั้นเรียนปกติใน **กสชม** ได้ทั้งหมด แต่คุณอาจจะรีรอสาระส่วนใหญ่ของมันไว้ก่อน จนกระทั่งพวกเขาเรียนจบโครงการนี้ คำตอบของพวกเขาต่อโครงการนี้อาจจะมีอิทธิพลว่าหนังสือ พระวจนะ คุณลักษณะ หรือบทเรียนใด ที่คุณต้องการให้พวกเขาทำถัดไป อย่างไรก็ดี คุณอาจจะพบว่าผู้เรียนจะทำได้ดีขึ้น ถ้าใช้เวลาของตนเองบ้างในโครงการ 302 และบางอย่างในกิจกรรมอื่นๆ สำหรับสัปดาห์แรกของพวกเขาในชั้นเรียน

ถ้าผู้เรียนกำลังใช้ <u>สัญญาการเรียนรู้ของผู้เรียน</u> ที่อยู่ใน **กสชม** คุณอาจต้องรอหลังจากพวกเขาเรียนจบโครงการ 302 ก่อนหน้าที่คุณจะเขียนสัญญาใหม่กับพวกเขา คุณต้องการให้พวกเขาจบสัญญาเก่าหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับการประเมินผลความต้องการที่เร่งรัดมากที่สุดสำหรับการเติบโต

ครูควรจะใช้เวลามากเท่าไรในการอภิปรายกับผู้เรียน ณ “จุดที่ต้องหยุด”

ถ้าผู้เรียนตั้งใจใช้ความพยายามในการทำโครงการนี้ เขาจะได้รับประโยชน์มากแม้ว่าครูจะไม่อภิปรายเรื่องนี้กับเขา อย่างไรก็ตาม เวลาที่คุณใช้กับผู้เรียนนั้นสามารถส่งผลกระทบมากมาย ที่ทั้งคุณและผู้เรียนจะได้รับประโยชน์จากโครงการนี้

คุณอาจจะพบว่ามันดีที่สุดที่จะให้ผู้เรียนอภิปรายโครงการกับคุณนอกเวลาของชั้นเรียน **กสชม** สิ่งนี้เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าคุณมักจะยุ่งมากในชั้นเรียนตลอดเวลา หรือ ถ้ามันยากที่จะอภิปรายเป็นส่วนตัวกับผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนที่อยู่รอบข้างอื่นๆ จะไม่ได้ยิน

สองสามวันแรก หลังจากผู้เรียนกลับสู่โปรแกรมจะยากสำหรับเขา คุณสามารถเป็นพระพรที่แท้จริงได้ต่อเขา โดยใช้เวลาที่มีคุณภาพเพื่ออภิปรายกับเขาในงานที่กำลังทำอยู่ในโครงการนี้ เพราะว่าคำถามส่วนใหญ่ต้องการคำตอบส่วนตัว คุณและผู้เรียนจะได้รับประโยชน์มากที่สุดโดยให้โอกาสเขาในการอภิปรายคำตอบนั้น

คุณอาจจะพบว่ามันมีประโยชน์ที่จะนั่งลงกับผู้เรียน หลังจากเขาทำโครงการทั้งหมดเสร็จสิ้น และทบทวนอีกครั้งหนึ่งในส่วนที่สำคัญ นี่จะเป็นสิ่งที่เหมาะสมมากที่จะทำในเวลาที่คุณกำลังเขียนใหม่ <u>สัญญาในการเรียนรู้ของผู้เรียน</u> โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทที่สี่ในโครงการนี้ถูกออกแบบให้มอบข้อคิดที่เฉพาะ เจาะจงให้กับคุณในด้านที่ผู้เรียนรู้สึกถึงความจำเป็นที่จะต้องเติบโต

ผู้เรียนที่กลับมา เขาหรือเธอรู้สึกอะไรบ้าง

การที่ผู้เรียนกลับมา พร้อมกับความรู้สึกว่าเขาได้ทำความผิดพลาดซ้ำมาก ประการแรก มีหลักฐานชัดเจน คือความล้มเหลวอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาออกจากโปรแกรมโดยการตัดสินใจด้วยตัวเอง หรือ โดยคำขอร้อง ถ้าพวกเขาต้องจากโปรแกรมไปอาจจะเป็นเพราะปัญหาการลงวินัย ความล้มเหลวหมายเลข 1 ความล้มเหลวหมายประการที่สอง คือ การไม่สามารถที่จะอยู่ด้วยตนเองนอกโปรแกรม แน่นอน พวกเขากลับมาพร้อมกับบาดแผลมากมาย และมีการผลักดันภาพลักษณ์ของเขาเองให้จมลึกไปในโคลนอีกนิดนั่นเอง

ผู้เรียนมากมายกลับมารู้สึกหวาดระแวง หลังจากเข้ามาอีกครั้ง พวกเขาจินตนาการว่าผู้คนไม่รักเขาเหมือนกับก่อนหน้านี้ พวกเขาสงสัยว่าใครกำลังขัดข้องใจต่อพวกเขาอยู่

พวกเขากลับมาเป็นผู้เรียนใหม่ และในเวลาเดียวกันก็เป็นผู้เรียนเก่า หลายครั้งพวกเขารู้สึกกดดันที่จะไปข้างหน้า ที่จะทำเหมือนพวกเขายินดีที่จะกลับมา และแน่ใจว่าพวกเขาจะทำได้ในครั้งนี้ แต่ภายในเขาอาจจะกำลังเจ็บปวดมากมายยิ่งกว่าก่อนหน้านี้ แต่พวกเขาไม่สามารถปล่อยให้คนอื่นล่วงรู้ได้

ถ้าพวกเขาได้อุทิศชีวิตของตนอีกครั้งให้พระคริสต์เรียบร้อยแล้ว ปัญหาใหญ่อีกอันหนึ่งอาจจะกำลังเผชิญกับพวกเขา คริสเตียนใหม่มากมายรู้สึกถึงความใหญ่โตของอารมณ์ที่ท่วมท้นเมื่อพวกเขาเป็นคริสเตียน สิ่งที่ตรงข้ามมักจะจริงเมื่อคนหนึ่งกลับมาหาพระเจ้าครั้งที่สอง หรือ สาม ตอนนี้เขาหรือเธออาจไม่รู้สึกอะไรพิเศษเลย ความสงสัยเริ่มต้นท่วมท้นความคิด “พระเจ้าอาจจะไม่มีจริง ทั้งหมดอาจจะเป็นเพียงแนวรบใหญ่โตที่ฉันต้องเผชิญ แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงฉันได้จริงๆ”

หัวข้อของโครงการกล่าวว่าข่าวสารหลัก ที่เราต้องการให้กับผู้เรียนแต่ละคนที่ *กลับมา* คือ มีความหวังสำหรับพวกเขา โครงการนี้คือหนึ่งในขั้นตอนแรกที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ เพื่อค้นพบชีวิตใหม่ที่พระเจ้ากำลังต้องการที่จะสร้างภายในพวกเขา

โครงการทั้งหมดนี้ได้ถูกออกแบบมา เพื่อดูแลความคิดเห็นที่ช่างตัดสิน และเป็นในทางลบของภาพนี้ เราไม่ได้กำลังตำหนิผู้ใด สำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของบุคคลนี้ ในช่วงวันและสัปดาห์เมื่อเร็วๆ นี้ เป้าหมายของเรา คือ เพื่อมองอย่างมีวัตถุประสงค์ในเหตุการณ์เหล่านี้ และช่วยให้ผู้เรียนเห็นวิธีที่ปฏิบัติได้บางประการในการเติบโตต่อไป ด้วยการช่วยเหลือจากพระเจ้า

ปัญหาอีกอันหนึ่งที่ผู้เรียนกำลังเผชิญ คือ ผลลัพธ์ของคำแนะนำที่ไม่ดี ซึ่งถูกนำมาให้พวกเขาก่อนหน้าที่พวกเขาจะจากไป มีคนบอกผู้เรียนบางคนว่า “คุณจะไม่สามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง คุณไม่พร้อมจะออกจากโปรแกรม ถ้าคุณออกไปตอนนี้ คุณจะล้มลงหน้ากระแทกพื้นเลยทีเดียว” เมื่อพวกเขาออกจากโปรแกรม คำวิพากษ์วิจารณ์เหล่านั้นจะไล่ล่าพวกเขาไป ในไม่ช้าเขาจะเริ่มเชื่อว่า “พระเจ้าจะไม่ได้ช่วยฉันที่นี่” พระองค์ไม่สนใจกับสิ่งที่ฉันกำลังเผชิญ” ผู้เรียนเหล่านี้บางคนกลับไปยังโปรแกรมด้วยความไว้วางใจเพียงเล็กน้อยในพระเจ้า พวกเขากังวลใจว่าพระองค์สามารถช่วยพวกเขาได้ในตอนนี้ เพราะว่าพระองค์ไม่ได้ช่วยเหลือ เมื่อพวกเขาออกไปจากโปรแกรม

เราจำเป็นต้องระมัดระวัง ที่จะไม่สร้างแนวคิดที่ผิดของพระเจ้าในความคิดของผู้คนเหล่านี้ เราไม่มีสิทธิ์ที่จะบอกคนอื่นถึงสิ่งที่พระเจ้าจะทำ หรือ ไม่ทำ นั้นคือหน้าที่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะบอกพวกเขาเช่นนั้น ให้ชีวิตของเราแสดงออกอย่างต่อเนื่อง ถึงความรักแบบอากาเป้— ซึ่งเป็นความรักที่ไม่มีเงื่อนไข— ทั้งในคำพูด และการกระทำของเราต่อบุคคลนี้

เราต้องการฟีดแบคจากคุณ

เราจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือของคุณ เพื่อทำให้โครงการ 302 ดีขึ้น และคำแนะนำของครู เราขอแสดงความขอบคุณอย่างมาก สำหรับคำแนะนำใดที่คุณสามารถให้ได้

1. ส่วนใดของโครงการนี้ที่เป็นประโยชน์ที่สุด
2. ส่วนใดที่จำเป็นต้องได้รับคำอธิบายเพิ่มเติม
3. คำสั่งนั้นไม่ชัดเจน หรือ
4. คำถามเพิ่มเติมอะไรที่จะช่วยคุณและผู้เรียนให้ได้รับประโยชน์มากขึ้น จากโครงการนี้
5. คุณได้ใช้โครงการนี้อย่างไรในการวางแผนสำหรับบทเรียนต่อไปได้

หากคุณมีข้อแนะนำอันใด ก็สามารถจะส่งไปยังทีนชาล์เล้นจ์ ณ ที่อยู่ซึ่งเขียนไว้ที่ด้านในของปกได้

บันทึกของครูสำหรับโครงการ 302

ส่วนนี้ของคำแนะนำสำหรับครู ได้ให้ข้อเสนอแนะที่เฉพาะเจาะจง สำหรับคำถามส่วนใหญ่ในโครงการ 302 คำถามนี้ที่ **พิมพ์ตัวหนา** เป็นการอ้างอิงจากสำเนาผู้เรียนของโครงการนี้ เมื่อมีเครื่องหมายจุด(. . .) นำหน้า หรือ ติดตามคำถาม สิ่งนี้บ่งชี้ให้เห็นว่า บางส่วนของคำถามเท่านั้นที่ถูกยกขึ้นมา หมายเลขของหน้าที่อยู่ในวงเล็บซึ่งหน้าตามคำถามแต่ละข้อเป็นที่ตั้งของคำถามนั้นในสำเนาของผู้เรียนในโครงการนี้

เราเว้นไว้พื้นที่เพิ่มเติมหลังจากคำอธิบายในแต่ละคำถามอย่างตั้งใจ กรุณาเพิ่มคำถามอื่นๆ ที่จะถามผู้เรียน และถ้าคุณสังเกตเห็นผู้เรียนมีปัญหาพิเศษบางประการ ขอให้ทำบันทึกในสิ่งนั้นในคำแนะนำนี้

บทที่ หนึ่ง ครั้งแรกของฉันที่นี่ (หน้า 4-6)

5. **คุณมีเหตุผลอะไรที่เข้ามาที่นี่ในครั้งแรก** (หน้า 5)

ถ้าผู้เรียนได้อยู่ในโปรแกรมที่แตกต่างไปในครั้งแรก ขอให้เขาเพียงแต่ตอบคำถามที่เหมาะสม ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เหล่านั้น ถ้าพวกเขาอยู่ในโปรแกรม (หรือ โปรแกรมคริสเตียนที่คล้ายคลึงกัน) แล้วมากกว่าหนึ่งครั้งก่อนหน้านี้ คุณอาจต้องการให้เขาอธิบายคำตอบ โดยแยกออกไปต่างหากในแต่ละครั้ง

6. **คุณรู้สึกว่าคุณเติบโตมากแค่ไหนในขณะเมื่ออยู่ในโปรแกรมในครั้งแรก** . . . (หน้า 5)

ในการอภิปรายคำถามนี้กับพวกเขา ขอให้พยายามช่วยเขาให้ตอบเฉพาะเจาะจง พวกเขาบางคนจะมีเวลายากลำบากที่จะเสนอสิ่งที่มากยิ่งไปกว่าการจำแนกทั่วๆ ไป ซึ่งไม่ชัดเจน จงพยายามช่วยชี้ให้พวกเขาเห็นพื้นที่ๆ เฉพาะเจาะจงในที่ๆ พวกเขาได้มีการเติบโตขึ้นมา

7. **อะไรคือเหตุผลที่คุณลาออกจากโปรแกรม** (หน้า 6)

คุณอาจจะงงงวยว่า ความทรงจำของผู้เรียนบางคนนั้นไม่ดีมากเพียงไรในการตอบคำถามนี้ และอย่าเพิ่งไปตำหนิลงโทษ แต่ช่วยเขาให้สัตย์ซื่อในเหตุผลที่แท้จริง ซึ่งนำไปสู่การลาออกของพวกเขา บางครั้งเหตุผลในการลาออกก็สัมพันธ์โดยตรงกับการไม่เติบโตในบางด้านในชีวิต

คุณอาจพบว่าสิ่งที่ดีที่สุด คือ ให้เขาเขียนคำตอบบางข้ออีกครั้งหนึ่งหลังจากที่คุณได้อภิปรายคำตอบไปแล้ว ถ้าคุณพบบางสิ่งที่พวกเขาไม่ได้เขียนลงไปแล้วล่ะก็ มันจะช่วยอย่างมากที่จะให้เขาเขียนสิ่งเหล่านั้นลงไปบนกระดาษ

ถ้าคนๆ นั้นที่กำลังทำโครงการนี้ เป็นผู้จบการศึกษาของโปรแกรม ให้เขาหรือเธอเขียนคำถามใหม่อีกครั้งหนึ่งที่อ่านว่า "**อะไรเป็นเหตุผลที่ทำให้คุณกลับไปมีวิถีชีวิตแบบเดิมๆ**" เครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยคุณให้นำเขาหรือเธอให้เข้าใจดีขึ้นในสาเหตุเหล่านี้ คือ ไปที่ถ้อยแถลงของจุดประสงค์ที่ทำไว้ในหน้า 16 ของโครงการ 302 ในสี่ด้านนั้นที่ทำรายการไว ด้านใดที่ซึ่งเธอหรือเขาไม่ได้ทำตามที่พระเจ้าต้องการ

บทที่ สอง คือ ประสบการณ์ของฉันเมื่ออยู่ข้างนอก (หน้า 7-10)

จากคำถามทั้งหมดในตอนนี้ขอคำตอบที่เป็นส่วนตัว ในการอภิปรายของคุณกับผู้เรียน จงพยายามเข้าใจให้ชัดเจนในสิ่งที่คนๆ นี้ได้รับประสบการณ์ ในขณะที่เขาออกไปจากโปรแกรม

บันทึกของฉัน:

บทที่ สาม: การกลับมา (หน้า 11-15)

1. **อะไรเป็นสาเหตุให้คุณต้องการกลับมาที่นี่อีก ใครหนุนใจให้คุณกลับมา** (หน้า 11)

2. . . . **มีอะไรไหมที่ทำให้ยากสำหรับคุณที่จะกลับมา จงอธิบายคำตอบของคุณ** (หน้า 11)

คำถามสองข้อนี้กำลังขอข้อมูลที่เป็นส่วนตัวอย่างมาก ผู้เรียนบางคนอาจจะลังเลที่จะเปิดเผย ณ จุดนี้ จงพยายามที่จะทำให้ผู้เรียนสบายใจ และขอให้เขารู้ว่าคำตอบที่สัตย์ซื่อ จะช่วยเขาอย่างมาก ณ จุดนี้

3. . . . **เมื่อคุณอยู่ที่นี่ก่อนหน้านี้ มีปัญหา การรบกวน หรือ ความขุ่นข้องใจเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือไม่ ซึ่งดูเหมือนจะเป็นสิ่งสำคัญ** . . . (หน้า 12)

อีกครั้งหนึ่ง พวกเขาอาจมีความทรงจำที่ไม่ดี ณ จุดนี้ ถ้าพวกเขาเคยอยู่ในโปรแกรมของคุณในครั้งแรกนั้น คุณจะมีโอกาสเช็คกับผู้อื่น ซึ่งได้มาอยู่ที่นี่ในเวลานั้น

ถ้าผู้เรียนดูเหมือนว่ามีเวลายากลำบากทีต้องคิดคำตอบสำหรับคำถามนี้ คุณอาจต้องการให้พวกเขาอภิปรายถึงสิ่งนี้กับเจ้าหน้าที่หนึ่งหรือสองคน ผู้ซึ่งมีการติดต่อกับผู้เรียนคนนั้น เมื่อเขาหรือเธออยู่ในโปรแกรมในครั้งแรก ถ้าคณรู้จักผู้เรียนคนนี้ว่ามีเวลาทียากลำบาก ที่จะเข้ากับผู้อื่นในโปรแกรมนี้ คุณอาจต้องให้เขาไปพูดคุยกับคนพวกนี้บางคนก็ได้

5. **เจ้าหน้าที่ขอให้คุณเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง ก่อนหน้าที่คุณจะได้รับอนุญาตให้กลับมาที่นี่** (หน้า 13)

คำถามนี้ชี้ไปที่โอกาส ซึ่งสามารถช่วยได้อย่างมากทั้งในเรื่องของโปรแกรมและผู้เรียน ถ้าผู้เรียนลาออกจากโปรแกรม หรือ ถูกไล่ออก โดยพิจารณาถึงการให้คะแนนที่เฉพาะเจาะจงด้านความประพฤติที่คุณต้องการให้เขาทำต่อไป เพื่อให้เป็นเงื่อนไขในการกลับเข้ามาสู่โปรแกรมนี้ เจ้าหน้าที่จำเป็นต้องเห็นจริงเห็นจัง ณ จุดนี้ ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นกำลังขอให้ผู้เรียนนำไปปฏิบัติหรือไม่ เขาสามารถบรรลุการเติบโตเช่นนี้ด้วยตัวเองหรือไม่ เขามีเครื่องมือที่จะทำให้ข้อกำหนดนี้สำเร็จหรือไม่ ยิ่งข้อกำหนด

นั้นมีความเฉพาเจาะจงมากเท่าไร มันยิ่งง่ายขึ้นสำหรับคุณ และผู้เรียน ที่จะวัดความสำเร็จในการทำข้อกำหนดให้เสร็จ

ความยากลำบาก ณ ที่นี้ คือ หลายครั้งที่เหตุผลหลักว่าทำไมบางคนจึงถูกไล่ออก นั่นคือเพราะท่าทีที่ไม่ดีบางครั้งท่าทีที่ไม่ดีก็เป็นเพียงอาการของปัญหาที่ควบคุมชีวิต ซึ่งนำเขาเข้ามายังโปรแกรมในเบื้องแรก ถ้าพวกเขาสามารถแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้ ก่อนกลับมาเข้าโปรแกรมแล้ว มันก็แน่ชัดว่าพวกเขาไม่จำเป็น ต้องเข้ามาในโปรแกรมของคุณ

6. **คุณได้เติบโตในด้านเหล่านี้อย่างไร?** (หน้า 13)

มันเป็นการยากที่จะวัดการเติบโตของพวกเขา ส่วนใหญ่คุณต้องพึ่งพาความคิดเห็นส่วนตัวของพวกเขาในเรื่องของการเติบโต วิธีเดียวเท่านั้นของการวัด คือ ให้เขาทำงานตามเป้าหมาย ที่หันทิศทางไปสู่งานที่เฉพาะเจาะจง จงวัดดูที่งานนั้นในขณะที่เป็นการบ้าน เพื่อดูว่าพวกเขาได้สำแดงการเติบโต หรือไม่

ยกตัวอย่าง เมื่อคุณอาจให้เขาไปคริสตจักรทุกวันอาทิตย์ ดังนั้น ขอให้แน่ใจว่าศิษยาภิบาลรู้ว่าเขาหรือเธอไปคริสตจักรจริงหรือไม่ คุณสามารถให้คนนั้นทำโครงการพิเศษบางอย่างให้เสร็จ หรือให้เขาเขียนบันทึกในไดอารี่ สามสี่ครั้งต่อสัปดาห์ หรือ ทำการศึกษาพระคัมภีร์บทเรียนที่คุณรู้สึกว่าจะเป็นผลกระทบโดยตรงต่อปัญหาที่ควบคุมชีวิตของเขาก็ได้

7. **รายงานเพิ่มเติม** (หน้า 14)

เราให้หน้านี้เพื่อคุณจะมอบการบ้านพิเศษให้กับพวกเขา ขอให้เราสรุปว่า ไม่มีความต้องการใดๆ มากยิ่งไปกว่า “เวลา” ซึ่งเป็นเงื่อนไขให้ผู้เรียนกลับไปยังโปรแกรม คุณอาจจะให้เขาหรือเธอทำโครงการที่เฉพาะเจาะจงบางอย่าง ณ จุดนี้ เพื่อให้โฟกัสความสนใจกับปัญหาที่นำไปสู่การลาออก ในครั้งแรก

หรือ ผู้เรียนอาจจะทำโครงการที่เสนอแนะทั้งหมดไม่เสร็จ ซึ่งแต่ดั้งเดิมให้เงื่อนไขสำหรับการกลับมาของเขาสู่โปรแกรมนี้ คุณอาจต้องการให้คนๆ นี้ ทำการบ้านเหล่านั้นให้เสร็จ และรายงานผลลัพธ์ในหน้านี้ก็ได้

บทที่ สี่ ความหวังใหม่เพื่อการเติบโต (หน้า 16-23)

ถ้อยแถลงของจุดประสงค์บนหน้า 16 ของโครงการ 302 ให้วิธีที่น่าสนใจ ในการวัดการเติบโตในปัจจุบันของพวกเขา ผู้เรียนที่กลับมาแต่ละคนจะได้รับโอกาส เพื่อพยายามทำตามถ้อยแถลงนี้ พวกเขาประสบความสำเร็จอย่างไร ในการบรรลุถึงพฤติกรรมที่เฉพาะเจาะจงนี้ที่เขาต้องทำตาม และ เราน่าจะเห็นว่าพื้นที่เติบโตซึ่งพวกเขาขาดแคลน คือ ปัญหาซึ่งยังคงควบคุมชีวิตของพวกเขาอยู่

พวกเขาสามารถทำงานอย่างกับคริสเตียนในสังคมหรือไม่ เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพวกเขาสามารถทำสิ่งนี้หรือไม่ พวกเขาสามารถประยุกต์หลักการพระคัมภีร์ ต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว ในคริสตจักร ในที่ทำงาน ในชุมชน ได้หรือไม่ พื้นที่ใดที่พวกเขาสามารถทำได้อย่างประสบความสำเร็จ จงให้คำชมเชยในสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับ

1. **ทำรายการของพื้นที่ในชีวิตของคุณ ในที่ซึ่งคุณจำเป็นต้องเติบโต**. . . . (หน้า 16-17)

คำถามนี้สำคัญมากอันหนึ่งต่อโครงการทั้งหมด ผู้เรียนบางคนอาจมีเวลายากลำบาก ที่จะยอมรับในเรื่องของพื้นที่ๆ เฉพาะเจาะจงในการเติบโต ทำให้แน่ใจว่าพวกเขาไม่ได้ทำต่อไปในหน้า 18 กระทั่งหลังจากที่คุณได้อภิปรายในหน้า 17 และได้เซนต์ชื่อ ณ จุดที่ต้องหยุด ในตอนท้ายของหน้านั้น

ถ้าพวกเขาคิดไม่ออกถึงด้านใดในชีวิตที่จำเป็นต้องเติบโต ขอให้พวกเขาพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ ผู้ร่วมห้อง สมาชิกครอบครัวสำหรับข้อคิดเรื่องนี้ คำถามเดิมหลายอันจากบทที่ 1, 2 และ 3 สามารถให้ข้อคิดบางประการแก่เราในเรื่องที่ว่า ณ ที่ใดที่เขาหรือเธอจำเป็นต้องเติบโต โดยเฉพาะ คำถามที่ตามมาอาจจะเป็นประโยชน์ บทที่ 1 คำถามที่ 5, 6 และ 7. บทที่ 2 คำถามที่ 1, 2, 3 และ 5. บทที่ 3 คำถามที่ 2, 3, 5 และ 6.

ขอให้รู้สึกอิสระที่จะชี้ไปยังพื้นที่ทั้งสอง ในที่ๆ ที่จำเป็นต้องมีการเติบโต พอๆ กับพื้นที่ซึ่งต้องใช้เวลายาวนานที่หลากหลายเพื่อเติบโต ขอให้แน่ใจว่าบางพื้นที่มีความเฉพาะเจาะจงพอที่เขาสามารถเติบโตอย่างสำคัญในสองสามสัปดาห์ได้

ณ “จุดที่ต้องหยุด” ขอให้อภิปรายกับผู้เรียนเช่นกัน ในสิ่งที่เป็นไปได้หลายประการ เกี่ยวกับคำถามที่ 2 ของหน้า 18 ผู้เรียนควรจะได้รับอิสรภาพ เพื่อเลือกว่าพื้นที่ใดที่เขาจะทำงาน แต่คุณควรสามารถช่วยเขาให้กล่าวถึงมันในวิถีทางที่จะวัดการเติบโตได้ และสามารถบรรลุผลในสองสามสัปดาห์ถัดไป

2. . . . **ประเด็นนี่ได่แสดงถึงด้านหนึ่งในชีวิตของฉันในที่ๆ ฉันต้องการเติบโต (หรือ ปัญหาที่ฉันจำเป็นต้องเอาชนะให้ได้)**" (หน้า 18)

มันจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ที่จะอภิปรายคำถามนี้ในตอนแรก ณ "จุดที่ต้องหยุด" ในหน้า 17 จงมองดูบันทึกข้างบนเกี่ยวกับเรื่องนี้ คุณควรจะอภิปรายคำถามนี้หลังจากผู้เรียนได้ทำงานเสร็จไปยัง "จุดที่ต้องหยุด" ในหน้า 19 ถ้าคุณรู้สึกว่าคำตอบของเขาต่อคำถามที่ 3 และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำถามที่ 4 ในหน้า 18 และ 19 ไม่ใช่สิ่งที่คุณต้องการ คุณอาจจะให้ผู้เรียนเลือกอีกด้านหนึ่งที่เขาต้องการจะเติบโตสำหรับตอนนี้ของโครงการได้

3. **เมื่อคุณอยู่ที่นี่ก่อนหน้านี้ มีชั้นเรียนพระคัมภีร์ที่ได้จัดการกับปัญหานี้หรือไม่** . . . (หน้า 18)

ถ้าคุณรู้ว่าบางชั้นเรียน หรือ บางโครงการเกี่ยวพันกับเรื่องที่กำลังอภิปรายอยู่แล้ว จงบอกผู้เรียนคนนั้น หลายครั้งที่ความทรงจำของพวกเขาไม่ดี หรือ พวกเขาอาจจะพลาดที่จะเข้าใจว่าบทเรียนหรือชั้นเรียนพิเศษนี้เกี่ยวพันกับปัญหาที่กำลังอภิปรายกันอยู่

4. **จงใช้ศัพท์สัมพันธ์พระคัมภีร์ หรือ พระคัมภีร์ที่มีศัพท์สัมพันธ์ด้านหลัง เพื่อค้นหาอย่างน้อย 3 ข้อในพระคัมภีร์ที่พูดถึงประเด็นนี้** . . . . (หน้า 18-19)

ผู้เรียนบางคนอาจจำเป็นต้องได้รับคำสั่งในวิธีการที่จะใช้ศัพท์สัมพันธ์พระคัมภีร์อย่างไร คุณอาจจะต้องการให้พวกเขาค้นหาข้อพระธรรมมากกว่า 3 ข้อที่จะเกี่ยวกับประเด็นนี้ ข้อพระธรรมไม่จำเป็นต้องพูดโดยตรงเกี่ยวกับปัญหาที่กำลังสนทนาอยู่ พวกมันอาจจะเป็นข้อพระธรรมที่ชี้ไปยังวิธีแก้ปัญหาได้ จงพยายามให้ผู้เรียนมีความเกี่ยวข้องกับการทำงานส่วนใหญ่ ในที่นี้ พวกเขาจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงวิธีที่จะใช้เครื่องมือเหล่านี้ในการศึกษาพระคัมภีร์

จงผลักดันผู้เรียนให้นำไปปฏิบัติ และ มีความเฉพาะเจาะจงในการอธิบายว่า ข้อพระธรรมแต่ละข้อจะสามารถช่วยเขาได้อย่างไรในพื้นที่ๆ ต้องการการเติบโต จงทำแฟ้มเก็บเอกสารเป็นตัวอย่างที่ดี ซึ่งมีวิธีที่ผู้เรียนคนอื่นได้ทำเสร็จแล้วในส่วนนี้ของโครงการ คุณอาจให้ผู้เรียนที่มีความยากลำบากในการตอบคำถามนี้ให้ดูตังอย่างเหล่านี้

5. . . . **เมื่อคุณอยู่ที่นี่ก่อนหน้านี้ มีข้อขัดแย้งระหว่างคุณและผู้เรียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอิทธิพลทำให้คุณตัดสินใจลาออกจากที่นี่หรือไม่ ใช่ ไม่ใช่** . . . (หน้า 20)

ถ้าผู้เรียนอยู่ในโปรแกรมของคุณก่อนหน้าที่จะลาออก มันง่ายกว่ามากสำหรับคุณที่จะประเมินคำตอบของเขาต่อคำถามนี้ ข้อขัดแย้งไม่จำเป็นต้องเป็นเหตุผลเดียวว่าทำไมคนนั้นจึงลาออก แต่มันมีอิทธิพลต่อท่าทีไปยังคนๆ นั้น หรือ โปรแกรมนั้นโดยทั่วไป หรือไม่

7. **คุณสามารถแก้ไขปัญหาที่คุณมีกับบุคคลนี้ หรือยัง**

ก. **ใช่**. . . . (หน้า 21)

คุณอาจจะต้องการอภิปรายสถานการณ์นี้กับอีกคนที่เกี่ยวข้องด้วย จงดูว่าเขาเห็นด้วยไหมว่าข้อขัดแย้งนี้ได้รับการแก้ไข และ ความสัมพันธ์จะได้รับการฟื้นฟูใหม่

ข. **ไม่ อะไรที่คุณคิดว่าคุณสามารถทำเพื่อช่วยแก้ไขปัญหานี้ และ สร้างความสัมพันธ์ใหม่ กับบุคคลนี้** (หน้า 21-22).

คุณอาจจำเป็นต้องเตรียมคำแนะนำที่ชัดเจนบางประการ ณ จุดนี้ การแก้ไขปัญหาเรื่อวการขัดแย้งระหว่างบุคคล สามารถเป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับคริสเตียนใหม่ พวกเขาอาจจำเป็นต้องมีคนกลางเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหานี้

หนังสือ <u>ใส่ใจพอที่จะปลอบโยน</u> <u>(Caring Enough to Confront)</u> โดย เดวิด ออกสเบอร์เกอร์ (David Augsburger) (สำนักพิมพ์กอสเปิด ไลท์ Gospel Light Publ.) นั้นยอดเยี่ยมเพื่ออบรมผู้คน ให้จัดการกับข้อขัดแย้งตามลักษณะของพระคัมภีร์

8. **รายงานเพิ่มเติม** (หน้า 22)

รายงานเพิ่มเติมนี้มีไว้สำหรับผู้เรียน ที่จะเขียนสิ่งที่เกิดขึ้นลงไป เมื่อเขาทำตามแผนงานที่ทำขึ้นในหมายเลข 7ข คุณอาจต้องให้คำแนะนำที่เฉพาะเจาะจงกับผู้เรียน เพื่อที่จะนำไปใช้ได้ ณ จุดนี้

การสรุปความคิดเรื่องผู้ที่ลาออกจากโปรแกรม

เบื้องต้น โครงการนี้ได้รับการออกแบบมา เพื่อพวกที่กลับมาสู่พันธกิจของเราและแสวงหาการช่วยเหลือ เรามักจะพูดถึงผู้ที่ลาออกจากพันธกิจว่า พวกเขามีความรับผิดชอบที่จะกลับเข้ามา และเราจะพร้อมที่จะช่วยเขาด้วยความยินดี เรื่องราวของบุตรน้อยหลงหาย คือ ตัวอย่างของพระวจนะที่ชัดเจนในเรื่องนี้

แต่เราจำเป็นต้องพิจารณาด้วยถึงรูปแบบที่ตรงกันข้าม ความรับผิดชอบใด ที่เรามีซึ่งทำให้ต้องออกไปและแสวงหาผู้ที่ลาออกจากโปรแกรมของเรา และ "บังคับให้เขากลับมา" พระเจ้าไม่ได้รออาดัมและ อาวาให้เข้ามาหาพระองค์ด้วยหัวใจที่สำนึกบาป และพร้อมที่จะสารภาพ พระองค์ได้ก้าวออกไปหาพวกเขาก่อน และเราเห็นรูปแบบดั้งเดิมในชีวิตของกษัตริย์ดาวิด เมื่อพระองค์กระตือรือร้นที่จะแสวงหาลูกหลานของซาอูลว่ามีอยู่หรือไม่ เพื่อว่าพระองค์จะสามารถสำแดงความเมตตาต่อพวกเขาได้

คุณสามารถจะเป็นภาชนะของพระเจ้าได้อย่างไร เพื่อที่จะแสวงหาและพบพวกที่ลาออกไป และบ่มเพาะภายในจิตใจของพวกเขาว่า ยังคงมีความหวังอยู่ เราจะวัดเกณฑ์ชีวิตของเขาได้อย่างไร เพื่อไปถึงคำบัญชาที่พระเจ้าให้ไว้ในกาละเทีย 6:1-2 และคุณควรมีความสัมพันธ์อย่างไรต่อพวกที่ลาออกเหล่านี้

เราสามารถช่วยพวกเขาให้ทะลุทะลวงกำแพงแห่งความรู้สึกผิดและการไม่เชื่อได้อย่างไร เพื่อว่าพวกเขาเช่นกันที่จะสามารถมีประสบการณ์ในสันติสุขของพระเจ้าได้ในชีวิต